

στῆς τινος θαλασσιπόλου, καὶ ἀφίγη μετ'ηρωί-
σαβην εἰς Λονδίον. Ὁ Μουσοῦρος-βέης, προσε-
νεχθεὶς μετ' ἀκράς ἀδρότητας, ἐδήγησε τὴν νέαν
εἰς ἐν τῶν πρώτων ξενοδοχείων καὶ συνεννοηθεὶς
μετὰ τοῦ πατρός του συνεβούλευσεν αὐτὴν νὰ
ἐπανέλθῃ πλησίον τῆς μητρός της. Ἀλλ' ἡ δε-
σποινὴ Ἰμεκούρ ἐδείχθη ἀμετάτρεπτος, καὶ ἐπο-
μένως μετὰ τινὰς ἡμέρας τὸ νεαρὸν ζεύγος ἐνουμ-
φύθη συναδὰ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν νόμον ἐνώ-
πιον τοῦ ληξιαρχείου τῆς Οὐεντμινστερς. Ἀ-
χρε τοῦ σημείου τούτου τὰ πράγματα οὐδὲν ἐ-
χουσι τὸ ἐκτακτόν. Ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἐβδομά-
δας ἐνῶ τὸ νεαρὸν ζεύγος διήρχετο τὴν σελή-
νην τοῦ μέλιτος ἐν Πικαδίλλυ, παρέστη εἰς τὸ
ξενοδοχεῖον ἀνθρωπὸς τις, ὀνόματι Ἰακώβ, ὅστις,
ἀφοῦ ἐχρημάτισε διευθυντὴς τῆς μυστικῆς ἀ-
στυνομίας ἐπὶ Ναπολέοντος, ἀπεπέμφθη καὶ ἴ-
δρυσεν ἰδιαιτέρον κατὰστημα ἐξυπηρετοῦν ἰδιω-
τικὰς ἐρεῦνας εἶπε δ' ὅτι ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς
κομησῆς Ἰμεκούρ, ὅπως συνδιαλλάξῃ αὐτὴν
μετὰ τῆς θυγατρὸς της. Ἡ κόμησσα, προσέθη-
κεν, εἶνε λίαν ἀσθενὴς καὶ μεγάλως βασανίζε-
ται ὑπὸ τῆς ἐδέας τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τῆς θυγα-
τρὸς της, μηδὲν δ' ἄλλο ἐπιθυμοῦσα ἢ τὴν εὐ-
τυχίαν της, ἀναγνωρίζει τὸν τελεσθέντα πλέον
γάμον, καὶ ἐπιθυμῆι ῥόνον πρὸς ἀνάπαυσιν τῆς
συνειδήσεώς της νὰ καθισρωθῇ καὶ δι' ἐπισήμου
θηρησκευτικοῦ γάμου ἐν τινὶ νὰφ τῶν Παρισίων.
Ἡ κυρία Μουσοῦρου, γινώσκουσα καλῶς τὸν χα-
ρακτῆρα τῆς μητρός της, ἐδίστασεν. Ἀλλ' ὁ σύ-
ζυγὸς της κατίσχυσε πᾶντὸς αὐτῆς ἐνδοιασμοῦ,
καὶ τὴν ἐπαύριον οἱ νεόνυμφοι ἀπῆλθον εἰς Πα-
ρίσιους. Κατέλυσαν εἰς ἐν ξενοδοχεῖον καὶ εὐθὺς
ἡ κυρία Μουσοῦρου ἔσπευσε μόνη εἰς ἐπίσκεψιν
τῆς μητρός της. Παρῆλθον ὥραι πολλάι καὶ δὲν
ἐπανήρχετο. Τότε ὁ σύζυγός της ἀνησύχησε καὶ
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς πενθερᾶς του νὰ ζη-
τήσῃ πληροφορίας. Ἀλλ' ἡ κόμησσα, ἥτις, ἐναν-
τίαν τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ Ἰακώβ, ἦτο ὑγιε-
στάτη, ὑπεδέχθη τὸν Μουσοῦρον-βέην ὑβριστι-
κῶς, καὶ ἐκήρυξεν ὅτι ὁ γάμος τῆς θυγατρὸς της
ἦτον ἄκρως καὶ ευελλε ν' ἀκυρωθῇ ὑπὸ τῶν
γαλλικῶν δικαστηρίων, καὶ ὅτι ἐν τούτῳ τῷ με-
ταξὺ ἡ νέα εἶχε κλεισθῆ εἰς ἐν μοναστήριον.—
«Εἰς ποῖον μοναστήριον;» ἠρώτησεν ἡ γυναικὴ
μένος ὁ Μουσοῦρος—βέης.— «Ἀπελθε νὰ τὸ εἴ-
ρης;» ἀπήντησεν ἡ μήτηρ. Ἐκτοτε πράγματι
ὁ δυστυχὴς γαμβρὸς κατέβαλεν ἐπὶ μῆνας ὅλους
ὑπερανθρώπους προσπάθειάς, ὅπως ἀνακαλύψῃ
εἰς ποῖον ἐκ τῶν ἀναριθμητῶν γυναικείων μο-
ναστηρίων τῆς Γαλλίας ἐκλείσθη ἡ σύζυγός του,
ἀλλ' εἰς μάτην! Αὐταὶ αἱ δικαστικαὶ καὶ ἀσυ-
νομικαὶ ἀρχαί, ὧν ἐπεκατέστη τὴν σύμπραξιν,
δὲν ὑπῆρχαν εὐτυχέστεραι, διότι τὰς ἐρεῦνας
τῶν παρακαλύουσι τὰ μοναστηριακὰ προνόμια.
Καὶ οὕτως περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἐνάτου
αἰῶνος, καὶ ἐν τῇ μάλλον πεπολιτισμένῃ πόλει

τοῦ κόσμου, διεδραματίσθη μυστηριώδης ἀπα-
γωγὴ νεάνιδος, ἐξ ἐκείνων ἅς διατάζει τις νὰ
πιστεύσῃ, θάλαξ ἀναγινώσκει μεσαιωνικὰ χρο-
νικά. Ἐν τούτοις ἡ περὶ ἀκυρώσεως τοῦ γάμου
διὰ τῆς, ἢ ἐκίνησεν ἡ κόμησσα Ἰμεκούρ, διεξά-
γεται κανονικῶς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ὁ
Μουσοῦρος-βέης, ὡς προκαταρκτικὸν ὄρον, ἐξή-
τησε νὰ ἐπιτραπῇ αὐτῷ νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ
τῆς συζύγου του καὶ νὰ συνενόηθῃ μετ' αὐτῆς.
Ἀλλ' ἡ αἴτησις ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.
Ἡ Διάφορα λειψάνα μεγάλων ἀνδρῶν ἐπωλή-
θησαν ἀντι ἀδρότατης τιμῆς. Τῷ 1816 βαθύ-
πλοῦτος λόρδος προσενεγλῶν ἐπτακοσίας τριά-
κοντὰ λίρας στερλίνας ἠγόρασεν ἓνα ὀδόντα τοῦ
Νεύτωνος, καὶ τὸν ἔθεσεν ἀντι ἀδάμαντος ἐν τῷ
δακτυλίῳ του. Τῷ 1835 ἐπωλήθη ἐν Παρισίῳ
ἀντι 1920 φράγκων ὁ πῖλος, ὃν ἐφόρει ὁ Ναπο-
λέων κατὰ τὴν ἐν Βυλλάῳ μάχην. Οἱ δύο κά-
λαμοὶ, δι' ὧν συντάχθη ἡ ἐν Ἀμιανῷ συνθήκη,
ἐπωλήθησαν ἀντι 500 φράγκ. Ἡ φειδίκη τοῦ ἐπὶ
εὐτραπείᾳ περιώνυμου ἐγγραφεῖος Στέρν ἐπω-
λήθη ἐν Λονδίῳ ἀντι 500 λίρῶν, ἡ τοῦ φιλοσόφου
Καντίου ἀντι 200 φρ., ἡ βακτηρία τοῦ Βολταί-
ρου ἀντι 500 φρ., ὁ ἐπενδύτης τοῦ Ρουσσῶ ἀντι
950 καὶ τὸ ἀργυροῦν ὠρολόγιόν του ἀντι 500 φρ.
Τέλος δὲν ἔχουν αἱ ἐφευρέσεις.
Ἀγγέλλεται ἐκ Μονάχου, ὅτι μελομανὴς τις
κατέσκευασεν ἐσχάτως ὄργανον ἀπομιμούμενον
θαυμασίως τὰς τριάκοντα ἑπτὰ φωνὰς διαφο-
ρῶν ζῶων, ἀπὸ τοῦ βρυχηθμοῦ τοῦ λέοντος με-
χρι τοῦ κλωγμοῦ τῆς ὀρνίθος. Ὅλα τὰ ζῶα τῆς
δημιουργίας νομίζει τις ὅτι εἶνε ἐγκεκλεισμένα
ἐντὸς τοῦ ὄργανου τούτου. Πολλάκις τὸ ὄργα-
νον τοῦτο ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἐνώπιον πολυα-
ριθμοῦ ἀκροατηρίου, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν γένει οἱ συμ-
πατριῶται τοῦ φεφερέτου δὲν ὑπεδέχθησαν τὴν
ἐφεύρσιν μετ' ὅσης εὐνοίας ἦτο ἀξία, οὗτος με-
λετᾷ ν' ἀποδημήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὅπου ἀ-
ναμνεῖ αὐτὸν ἡ φήμη.
Ἀπομιμείται δὲ τὸ «ζωόφωνον» τοῦτο ὄχι
μόνον τὰς φωνὰς τῶν ζῶων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀν-
θρωπίνην λαλίαν, καὶ εἰς τὸ τέλος πάσης πα-
ραστάσεως τὸ ὄργανον ἐκφωνεῖ ἀφ' αὐτοῦ «Τιμὴ
εἰς τὰς κυρίας».
Μεγαλιτέρα φιλοφροσύνῃ πρὸς τὸ γυναικεῖον
φύλον δὲν γίνεται! Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ
Ἐὰν ἐξ ἀπροσεξίας χυθῇ ἔλαιον εἰς τὸ πά-
τωμά σου, πλὴν πρῶτον με ζέον ὕδωρ τὴν ἐξ
ἐλαίου κηλίδα, καὶ μετὰ τοῦτο χύσον ἐπ' αὐ-
τῆς ἰκανὴν ποσότητα κηροῦ κιτρινοῦ τετρακότος.
Ἐπανάλαβε δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ χύσι-
μον τοῦ κηροῦ, μέχρις οὗ τὸ ἔλαιον ἀπορροφηθῇ
ἐντελῶς.
Ἡ μέθοδος αὕτη εἶνε ὀλίγον μακρὰ ἀλλ' ἀ-
λάθηστος.